A°. 1838. N°. 36.

VRIJDAG, DEN 4den MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Mei 1838.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen moet wegen 6 Oncen; en

Dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Mengelingen.

HET DUEL.

(VERVOLG EN SLOT VAN ONS VORIG No.)

—» Welnu, wat zoudt gij gedaan hebben? want er was geen middelweg?"

— » Ik weet het niet.... doch [illegible] beslissend uur!...."

— » Laat ons voortgaan."

» 's Morgens te zeven uren, ontving Emma's vader een bezoek van den Baron d'O.... en van den Heer Saint-M...., zij kwamen hem uiterst beleefd, doch op zeer koelen toon berigten, dat het gevecht geen voortgang had gehad."

» Te twaalf uren, kwam Eugenius aan het *hôtel*. De grijsaard ontving hem met de geootste minzaamheid, en reikte hem de hand."

» Emma's gelaat droeg nog de sporen van het doorgestane leed, in den afgeloopen nacht. Eugenius trad beschroomd naar haar toe.... zij bloosde."

» Des avonds was er groot gezelschap. Toen Eugenius verscheen, zag men de jonge vrouwen glimlagchen.... Emma voelde, dat zij verlegen werd: niemand van de jongelieden kwam den toekomstigen echtgenoot der zuster aan de hand te gemoet. Eugenius stond geheel alleen. [illegible] sprak zacht fluisterend, nebben den wasijer, een meesmuilde en glimlachte achter de ruggeleuningen der stoelen. Was 't over hem?.... Emma verliet den zaalchen avond de *Plata* niet [illegible] borg haar gelaat [illegible] op.... Haar hoogmoed [illegible] den kansenden jongeling, was op eens gewroken."

Twee dagen daarna, was er bal. De vroegere [illegible] naar Emma's hand, door Eugenius zoo lang verwijderd, daagden thans weder op, en de jongdige dansers noodigde haar om strijd. Evenwel, Eugenius had nog regt op den eersten konterdans. Helaas, naauwelijks had hij Emma bij de hand gevat naar hare plaats, in de rij der dansende paren, of allen even zwierig en schitterend en vrolijk of wie over hen stonden verdwenen en veranderden van plaats, en er zou niemand zijn geweest, om tegenover Emma en haren geleider te staan, was er niet onverwachts een klein meisje van zeven, en een jongen scholier opgetreden in de rij: 't Was toeval misschien; doch voor Emma was alles een scherp verwijt, eene bittere spotternij, een bewijs van grievende minachting.

» De dartele vrolijkheid van 't bal, het ligchen zonder oorzaak, zoo gemeenzaam [illegible] jongelieden, de woorden zonder [illegible] elkander toegeroepen onder 't dansen, [illegible] had voor de onrustige, opletende, [illegible] meisje Emma, den schijn van moedwillige bespotting. Eugenius was er 't voorwerp van, haat en hoorde niets anders dan 't mompelen van den [illegible], hare blikken ontmoetten niets anders dan verdachte glimlachjes. Wat zij vreesde was met dit dans het geval.... en de gedwongen houding van Eugenius, niet minder op zijne hoede dan zij, bevestigde haar vermoeden.... Hij was vernederd!.... Hoe diep bedroefde 't haar!.... Emma had haar woord gegeven voor al de konterdansen, die nog volgen moesten.... En Eugenius?.... Hij danste niet meer: alle plaatsen waren vergeven."

» Den volgende dag.... was Emma ongesteld.

» Den tweeden dag.... had zij nog hoofdpijn.

» Den derden dag.... was zij uitgereden.

» Den vierden dag.... had zij bolet.

» Den vijfden dag.... vertrok Emma naar buiten.

— » Houd op! de minuutwijzer staat op twaalf!"

— » Ik zie 't wel."

» De ongelukkige jongman heeft eindelijk begrepen, dat hij, 't punt van eer aan de liefde ten offer brengende, haar verloren heeft die hij bemint.... Hij is fier, edeler, hoogmoedig en weet, dat de liefde en de eer niet terugkeeren. 't Slaat drie uren.... Zie toe!...."

Bij dat laatste woord, daverde het huis van den slag.... Het vonnisvonnis was gewroken!

JOACHIM MURAT.

De Gravin de Lipona, op haar paleis *Grifoni*, te *Florence*, schrijft ons, de vertrouwde vrienden van den huize, na afloop van het bal of het concert, niet zelden de belangwekkende anekdoten te verhalen, welken wij voor het [illegible] den morgenstond gretig na luisterden.

» Drie uren slapens zijn mij genoeg," zeide zij altijd: » het is eene gewoonte die ik van mijne broeders den Keizer heb overgenomen." Zoo met welgevallen schikten zich de vrienden naar die gewoonte, welker oorsprong van Napoleon herkomstig, geene verdere aanprijzing noodig had. Die vermaarde vrouw, bij zoo vele gewigtige gebeurtenissen betrokken, had nog zoo vele feesten, zoo vele rampen bijgewoond, dat het haar wel nimmer aan stof ontbreken kon. Eens, 's nachts, dat wij, de gewoonte eenen kring om haren lounstoel hadden gelagen, en zij ons, zeide zij, een geval verhalen, dat zeker aan niemand onzer bekend was. Hare bevende stem getuigde van de aandoening haars gemoeds, en haar schoone kin gaat, [illegible] onder den [illegible] eener droevige herinnering. Allen [illegible] verbiedig en aandachtig het en zij begon haar verhaal als volgt.

» Het was dagen, dat *Italië* oorlog aan *Frankrijk* verklaarde, was er een van onze regementen, dat te *Livorno* in bezetting lag, aan het muiten geslagen; 't was eene zaak van 't hoogste gewigt; 't gold vrij wat meer, dan een soldatenoproer. De Keizer scheen hoogst verbolgen, toen hij die tijding vernam, [illegible] dat er een streng voorbeeld zou [illegible] stelde. Joachim werd gelast om 't opp[illegible] regement te straffen. De bevelen van den Keizer waren stipt en allergeduchtst; er mogt geen krijgsraad worden gehouden: hij eischte dadelijke teregtstellingen."

» Joachim komt te *Livorno* en laat het regement op de paradeplaats vereenigen; hij kondigt de soldaten aan, dat hij van den [illegible] last heeft ontvangen, om te straffen, en dat hij straffen zal. Zijne stoute taal, zijne driftige en dreigende gebaren, en vooral het gerucht van zijn en naam, hadden de muiters reeds tot onderwerping gebragt; de soldaten wierpen zich voor hem te voet, en zochten ootmoedig om vergeving. Joachim werd aangedaan, hij, zoo goedhartig! Doch bij het stellige bevelen, hij bedwong zich, met [illegible] blikken en eene donderende [illegible] dat hij den tienden man voor den [illegible] laten schieten."

» Groot was de onsteltenis, zoo als gij kunt nagaan: het regement, in de kazerne opgesloten, zond Murat verscheide *deputatiën*, om kwijtschelding van straf. Officieren en soldaten zwoeren, dat zij in den [illegible] onder de oogen des Keizers, den dood zouden zoeken. Murat was lang onverbiddelijk, althans zoo men denkt; eindelijk toch scheen hij door zoo veel onderwerping getroffen, doch 't wanbedrijf was zoo groot, en de Keizer bevel zoo uitdrukkelijk, dat hij voor 't minst eischte, dat drie soldaten uit de gelederen genomen, met hun leven voor het vergrijp van het regement zouden boeten. De drie offers, weldra gekozen, werden in verzekerde bewaring gebragt, en hunne teregtstelling tegen den volgenden morgen bepaald. Intusschen bleef het regement in de kazerne opgesloten."

» In het midden van den nacht, liet Murat de drie soldaten, onder geleide van een officier, op wiens bescheidenheid men rekenen kon, heimelijk voor zich brengen."

—» » Morgen, zult ge uwe straf ontvangen," sprak Murat: de soldaten smolten in tranen, » bereid u ter dood en sterft als [illegible] om uwe schande uit te wisschen. [illegible] laatst vernield en de betuiging van [illegible] wezen aan [illegible] anders doen overtuigen, ik behoeg uwe familiën, die [illegible] niet verdiend hebben. Hebt gij [illegible] moeders gedoehte? Zegt?..." (een [illegible] was hun antwoord). » Die [illegible] hadden er geene eer in gesteld, [illegible] roem op gedragen, waart ge voor den *Oostenrijker* gevallen; maar hier, ongelukkigen! Gaat, ik zal u een priester zenden, om u in uwe laatste oogenblikken bij te staan. Denkt aan Frankrijk en aan het [illegible] uwer ziel. Van nu af aan, hebt gij niets gemeens met deze wereld meer."

» De soldaten wierpen zich voor de voeten van Joachim, thans niet meer een gestrenge meester, om vergiffenis smeekten en zij [illegible] Toen zij nu heen gingen, riep Joachim hen [illegible]

—» » Luistert," sprak hij, » zoo ik u het leven schonk, zoudt ge er een goed gebruik van maken?"

— » » Neen, wij willen sterven," hernam een der soldaten; » [illegible] verdiend, laat men [illegible] jagen, dat is niet meer dan billijk." "

— » »En zoo ik niet wil, dat men u voor den kop schiet, ik!" riep Joachim. »Waarom wilt gij dan sterven? Wanneer ik wil dat gij leven zult? Ik heb nooit vuur gekommandeerd, dan op den vijand, ik wil 't niet doen tegen u, die mijne broeders, die *Franschen* zijt, hoezeer hoogst strafwaardig." "

»En Joachim schreide als eene vrouw, hij — de dapperste der mannen, niet waar, Mijnheeren, dat hij de dapperste der mannen was?" vroeg de Gravin de Lipona, en allen juichten we die lofspraak op haren heldhaftigen gemaal met geestdrift toe.

Na eenige oogenblikken zwijgens, ging zij voort:

— »Luister wel," sprak Joachim, op »zachten toon, »gij zijt hoogstmisdadig; doch »ik zie u aan voor mannen van moed en beleid, »en behoef dus niet te vreezen, dat ge u »zoudet van mij vermeten zult, als ik schenk u het »leven; doch gij moet voor als dood zijn »voor uw regement. Morgen, tegen 't »vallen van den avond, wordt gij, langs de »straat van *Pisa*, op 't *glacis* gebragt; daar »zult gij, op driestig schreden afstands, een pe»lotons vuur, waar gij schijnbaar door getroffen, »dood voor nedervalt. Op dat oogenblik zal »het laatste gedeelte van uw regement, dat van »garnitoen verwisselt, den grooten weg langs »trekken; de avondschemering zal u begunsti»gen. Een man, wien ik mijn stilzwijgen zal »betalen, zal u op eene lijkbaar leggen, en »naar de begraafplaats brengen. Daar zult gij »medevrienden vinden, en zal men u ieder »dezelfde franken toedeelen. In eene herberg, »die men u nader zal opgeven, moet ge u »vervolgens een dag of drie schuil houden: »dan vertrekt er een *Amerikaansch* schip naar »*Nieuw-Orleans*, waar ge een bestaan en een »eerlijk bestaan zult zoeken, hoort gij? Gij »zult naar boord worden gebragt, zoodra de »wind gunstig is. Weest voorzigtig en doet »stiptelijk wat ik u heb gezeid. Gaat, ik zal »voor uwe familiën zorgen."

»De soldaten besproeiden met bonne tranen de voeten van Joachim, en herhaalden duizendmaal, dat hij alle reden van tevredenheid zou hebben.

[illegible] het strenge voorbeeld werd aan het regement gegeven; er werd geen bloed gestort en de Keizer bedankte Joachim, dat hij slechts drie man aan de belangen van de krijgstucht had opgeofferd.

[illegible] vertrouwde vrienden bekend, die 't niet meer betraden hebben. Thans bestaat er geene reden meer, om het te verbergen. Integendeel, de mededeeling er van had een treurig voor mij hart.

De weduwe Murat, door dat verhaal te diep [illegible] langer in ons midden te blijven, begaf zich naar hare appartementen, [illegible] waren opgedaan als wij en zwegen. Alle dagen waren gevestigd op 't luisterrijk portret, geschilderd door Gros, voorstellende Koning Murat, in eene fiere houding, te paard langs het *Napoleontische* eiland rennende; boven zijn ontsteuning; op den achtergrond vertoont zich de *Vesuvius*, die vuur en vlammen braakt. Murat en de Vesuvius; twee vulkanen over elkander.

Het vervolg dezer geschiedenis werd mij [illegible] maanden daarna te *Rome* meegedeeld, door iemand, die met al de geheimen der keizerlijke familie bekend was. 't Heeft iets van de romaneske ontknooping van een *Drama*, immers meer van een verdichtsel, dan van eene ware gebeurtenis.

Aan het einde van een woud, in de nabijheid van *Nieuw-Orleans*, klopte een jager aan de deur eener fransche pachthoeve, om voor een oogenblik onweder te schuilen. De gastvrije deur opende zich en de vreemdeling werd door eene bejaarde vrouw in een zindelijk vertrek geleid, waar de grootste eenvoudigheid heerschte, doch waar de wanden schier ten eenenmaal overdekt waren met *Portretten*, steendrukken, die de voornaamste wapenfeiten der *Franschen* te [illegible] herinnerden.

— »'t Schijnt," sprak de vreemdeling, »dat mijn gelukkig gesternte mij in de woning van een" landgenoot voert?"

— »Mijnheer is zeker een *Franschman*?" hernam de oude vrouw.

— »»Ja, Mejufvrouw, en een *Franschman* van den echten stempel; mijnen zelfs nabestaanden hier [illegible]."

— »Mijnheer is in den tuin, ik ga hem roepen: uwe komst zal hem verblijden."

— »Is uw zoon ook een *Franschman*?"

— »Ja, Mijnheer," hernam zij zigtbaar verlegen, en [illegible] dadelijk op volgen: »zij is hier reeds lang gevestigd en [illegible] zij den Hemel bij heeft er geen spijt van: deze hoeve is zijn eigendom; wij leven hier zeer gelukkig."

Juist trad de meester van den huize binnen.

— »Mijnheer doet ons de eer," sprak de moeder, »van hier den oogenblik te rusten tot het onweer voorbij is. 't Is een landsman bij hem, ook uit *Frankrijk*."

De meester van de hoeve groette hem op krijgsmanswijze, en stamelde eenige woorden van welkomst. Het gezigt van den vreemdeling scheen hem bijzonder te treffen; hij was zoo entroerd, dat hij geene zijner vragen kon beantwoorden. Eindelijk toch waagde hij 't, om zelf een vraag te doen.

— »Mijnheer," sprak hij, »gij zult mijnnieuwschen, wat vrijpostig vinden, maar, ik moet mij gedrongen, om u naar uw naam te vragen. Neem mij niet kwalijk..., maar uw gelaat...

— »Mijn vriend," hernam de jager, »dat is juist de eenigste vraag, waar ik niet op antwoorden kan; ik zou u kunnen misleiden met u een verdichten naam op te geven; doch ik zwijg liever. Een man, die zoo heet als ik, mag en kan niet liegen. Thans, dewijl ik u weigere mijnen naam te noemen, durf ik naar den uwen niet vragen."

De meester van de hoeve antwoordde niet.

— »'t Schijnt, dat gij ook reden hebt, om dien te verzwijgen?" vervolgde de jager.

— »Ja, Mijnheer: de naam, dien ik hier voer, is de mijne niet; doch wat belang hebt gij er bij? Hier ben ik sedert jaren bekend onder dien van [illegible] Gerard.

(Het vervolg [illegible])

Scheepsberigten.

[illegible] BINNENGEKOMEN.

Den 30sten April, Nd. Am. Brik *Cygnet*, Kapt. D. Driskell, van Boston, hebbende 25 dagen reize, de Engelsche Schoener *Robert Maynard*, Kapt. Wm. Peynel, van Demerary; Portugeesche Luitenant der Engelsche Marine J. Roupel, J. P. Neese, John Cameron, H. M. Tait en dezelfde Zusters.

Berigten van Demerary ontvangen, [illegible] uit het Engelsch dagblad *The Thunderer* van den 26sten Februarij 1838 blijkt, dat aan Schipper *Tine Gebroeders*, gezamelijk aan Kapitein W. Pot[illegible], van Suriname vertrokken, bestemd naar Amsterdam, op den 29sten Februarij j. l. op de hoogte van Scilly is gestrand en verbrijzeld. De Stukgoederen, in verloren gegaan; de medegenomen 67 balen Katoen zijn, in een beschadigden staat gered geworden.

Advertentien.

(18705) De GOUVERNEUR GENERAAL en Mevrouw van RECKEREN voornemens zijnde in den loop der tegenwoordige maand naar het Moederland te vertrekken, zullen zich doen vergezellen van hunne vrije bedienden GODARD HENDRIK VAN ZUTPHEN, CHRISTINA MARIA FRANCINA VAN ZWOL en SUSANNA SOPHIA KAMPHERBEEK.

Paramaribo, den 1 Mei 1838.

(18710) Over *zes* weken, den dag en datum nader te bepalen, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen:

1o. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 288, aan de *Princestraat*, aankomende voor de *helft* den Boedel van CORNELIA SCHEPER, en voor de *wederhelft* C. SCHEEN geb. VERSCHUUR.

2o. Den GROND *FRANKFORT*, gelegen aan de rivier *boven Saramacca*, ter oosterkant in het opvaren, toebehoorende aan opgenoemden.

3o. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 276, aan de *Princestraat*, aankomende den Boedel BLANKA DAVILAAR.

4o. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 321, aan de *Hoogestraat*, toebehoorende den Boedel MOZES van LOUIS.

En over *veertien* dagen:

5o. Het *HUIS* en *ERF*, L. A. No. 2, op den *groote Rijweg* op *Combé*, aankomende de minderjarige Erven van M. D. SCHMIDT.

Paramaribo, den 1 Mei 1838.

M. N. ARNAUD,
2de Commies.

(18713) De CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op Donderdag des nademiddags om 4 uren, op de plaats van hetzelve Departement, ten overstaan den Vendumeester S. F. FLU, doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van wijlen den Heer FREDERIK BARTELINK; bestaande in: LIJFKLEEDEREN, DRANKEN, eenige MEUBELEN en een ingeboeid geschilderd CONTRAAL.

Den Timmerman genaamd *Ceremonie*, aankomende den Boedel van WORIE van BEUDEKER.

En de overgeblevene *OPSTALLEN* op het Erf La. D. No. 52; toebehoorende aan den Boedel J. H. JACOBS.

Paramaribo, den 3 Mei 1838.

M. N. ARNAUD,
2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN Weldadigheid.

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij het houden eener Openbare Vergadering tot het doen van het verslag over den jare 1837, hebbende bepaald tegens Vrijdag den 11den dezer te houden, heeft de eer ter kennisse van het gemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben des morgens ten half negen uren in het Kerkgebouw der *Evangelisch Lutherse Gemeente* alhier.

Het HOOFD-BESTUUR voornoemd, noodigt mitsdien de Leden dezer Maatschappij, de overige Ingezetenen dezer plaats, zoo vriendelijkste uit de Vergadering bij te wonen, en door eene talrijke opkomst, den luister dier Weldadigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 30 April 1838.

De Algemeene Secretaris,
P. V. G. S.

(18719) W. H. LANS is voornemens voor *een jaar tijds* de Kolonie te verlaten.

(18717) F. L. SPLITGERBER vertrekt.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMP.